

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil ikke gå i gang med at diskutere, hvem der skal have æren for det her.

Justitsministeren kommer nu med en ændring af bekendtgørelsen, og vi har i SF's folketingsgruppe diskuteret det, som naturligvis er det centrale, nemlig om man derved tilgodeser retssikkerheden.

En stor del af gruppen mener, at retssikkerheden er tilgodeset. På trods af at man tager en ganske bestemt gruppe ud, på trods af at det drejer sig om så lang tid, man så derved kan stå i registeret, mener vi, at alene i det forhold, at det drejer sig om, at man skal give samtykke, har man tilgodeset retssikkerheden.

Men det, vi jo skal huske på, når vi taler om de her grufulde forbrydelser, det, vi skal huske på, når vi udleverer vores børn til spejderbevægelsen, til de frivillige organisationer, er, at vi alle sammen har et ansvar.

Den her registrering hjælper intet med hensyn til alle de mange mennesker, som ikke har begået en kriminalitet, de er blevet dømt for. Vi ved jo, at det er i størrelsesordenen 10.000, der på en eller anden måde har pædofile tilbøjeligheder. Og de har en interesse i, en tilbøjelighed til også at bevæge sig blandt børn og unge.

Der har vi alle sammen som ledere af de frivillige organisationer, som forældre og som aktive på anden måde et ansvar. Vi skal have en åbenhed og en gennemsigtighed, en evne til at samtale om det, og vi må ikke bruge det her registreringssystem til blot at få os en sovepude.

Det er ikke lang tid siden, at der var en meget omtalt, ganske forfærdelig sag, hvor en kampsportsmand begik nogle meget voldsomme overgreb over for børn, og han var ikke dømt. Det betyder jo, at den her registrering overhovedet ikke ville have hjulpet.

Forudsætningen for, at vi kan undgå, at vores børn bliver udsat for pædofile overgreb, er, at vi selv er ansvarlige, at der er åbenhed, og at vi er ansvarlige for andre folks børn også, og at vi konstant har blikket rettet på, at ungerne og deres tarv varetages.

Og så er der altså også en anden vinkel på det: En af mine bekendte, en fyr på 18-19 år, havde lyst til at få sig et par år som pædagogmedhjælper. Hans store skræk var, om han nu kunne komme til at stå i en situation, hvor han kan komme på forsiden af den lokale avis, fordi de øvrige ansatte ikke passede på ham, at de ikke havde blikket rettet mod den måde, som man som ung fyr slås med ungerne på. Kan vi nu

have sikkerhed for, at der ikke pludselig er en eller anden forælder, der får oplevelsen af, at han begår overgreb over for vores børn, på trods af at han naturligvis aldrig ville drømme om det?

Vi har nogle unge, der gerne vil være med til at give børn en god oplevelse. Vi har drengebørn, der bor alene hos deres mor, og som har brug for, at der er mænd i deres omgangskreds, at der er mænd, der gider være spejderførere, at der er mænd, der gider at lære dem at svømme. Derfor er det vigtigt, at vi også etablerer nogle systemer, som beskytter dem, således at vores unger kan få en opvækst, hvor de både kan være sammen med kvinder og mænd.

Dér er det naturligvis rigtigt, at et registreringssystem af den her karakter kan hjælpe dem, fordi det giver en eller anden form for sikkerhedsnet, men vi skal huske på, at det ikke er nok; det er overhovedet ikke nok.

Med hensyn til det konkrete beslutningsforslag regner jeg ikke med, at det går videre til anden behandling. SF's folketingsgruppe synes, det er o.k., hvad justitsministeren har gjort, men det må under ingen omstændigheder stå alene, for vi har alle sammen et ansvar, hvis vores unger skal undgå at blive udsat for overgreb.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil heller ikke tage del i debatten om, hvem der skal have æren for det her – hvis det konservative forslag medfører, at ministeren kommer med noget, er det jo godt, og hvis det er omvendt, er det jo også godt – men vil tage udgangspunkt i, at det faktisk er lidt, jeg vil bruge ordet afskyeligt, at vi skal have sådan nogle forslag, for det er tegn på, at der foregår noget ude i vores samfund, som er helt galt og afsporet.

Selve forslaget må jeg sige at vi i Dansk Folkeparti stiller os positive over for. Vi mener, at det eksempelvis kan give spejderbevægelser og frivillige idrætsorganisationer en mulighed for at modstå, at pædofile bliver foreningsledere.

Man kan så diskutere, om forslaget giver en hundredes procents sikkerhed. Det gør det jo ikke i sig selv, for alt kan jo lade sig gøre. Vi hørte den tidligere ordfører konkret henvise til en sag, som viser, at det ikke er sikkert, at det her løser problemet, men det er et skridt i den rigtige retning.

Overordnet må det her jo dreje sig om, at seksuelt misbrug af børn efter min og efter mit parti, Dansk Folkepartis holdning er en af de værste kriminelle handlinger, der kan forekomme. Der-